

Előfizetési feltételek:

a „SÁRRÉT”-re
 Egész évre: . . . 4 frt. - kr.
 Fél évre: . . . 2 „ - „
 Negyed évre: . . . 1 „ - „

A „Faluskönyvtár” füzetei pedig példányonként 10 krral megrendelhetők. Nép- és iskolai könyvtárak ill. engedményben részesülnek.

Megjelenik minden vasárnap.

SÁRRÉT.

Társadalmi és közművelődési hetilap.

A NÉPNEVELÉSI ÉRDEKEK ELŐMOZDÍTÁSÁNAK KÖZLÖNYE.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Főutca 539-ik szám, hova az előfizetési pénzek, kéziratok és megkeresvények küldendők.

Hirdetési díjak:

4 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 4 kr.
 többszörinél 3 kr.

Nagyobb és többszöri hirdetések feltehetően kedvezően eszközölteknek

Nyiltér soronként 15 kr.
 Bélyegdíj minden egyes bejelentésért 30 kr.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

a „Sárrét” 1879-ik vagyis ötödik évi folyamára

Egy évre 4 forint,
 Fél évre 2 „
 Negyed évre 1 „

A „SÁRRÉT”
 szerk. és kiadóhivatala.

A munkás nő a valódi honleány.

A történelem feljegyzé: mennyire megbecsülték hajdan a kézműveket. A kit némileg érdekel a női munkakör a maga teljes, nemes valóságában, — ám lebbentse fel a mult fátyolát és meggyőződhetik, miként nem ritkán fejedelmek csillogó ékességénél többet érnek tekintettek a gyöngébb nem ujjacskáinak productumai.

Csak pillantsunk vissza a még alig rég mult patriarchalis időkre, midőn a jó magyar családok nemői: a szorgalmas anyák és házinők is aranyokat érő drágaságok avagy az ékkövek legbecsesbbikének hű csillogásával fel nem cserélték volna, csendes házikörüik egy-egy szerény iparának termékeit, melyek már csak készítőjüktől nyert jelentőségükénél fogva is mintegy kincsét képezték a családnak.

Annait akarok mondani ezzel, hogy bizony — elég szomorú — miként mai házinőink, lépést tartva a mai feltűnésben ékeskedő divattal s a villany és gépek rohanva civilizáló hatalmának delejes nyomása alatt, éppen nem, vagy vajmi ritka esetben gondolnak munkakörüik egy némelyikének tápláltságával. Pedig melyek ha érdemileg felkaroltatnának, annak nemesak

A „SÁRRÉT” tárczája.

Ami sorsunk egymásba van fűzve.*)

Ami sorsunk egymásba van fűzve:
 Mindakettő olyan bánatos . . .
 A kárhozat örvényébe úz be,
 Hol a kinok zajgó árja mos.

A sötétlő lombokon keresztül
 Atragyog a fényes napsugár:
 Lelkem is a fájdalom keresztüül
 Néha néha mulatozni jár.

De, ha rád gondolok, csak újra
 Visszatér az elszállt régi bű . . .
 Hangját vesztí örömmnek hurja,
 Éltemre a bánat szele fű.

Csillag hull le éjszaka az égről,
 S lenn a kis fűszállal egyesül —
 S elég a fű égető tüzetől,
 Megszün élni — elvész egyedül.

Csillag vagy te s én a kicsi fűszál;
 Ha te lehüllsz, én is meghalok.
 Ott nyugszunk majd, hol az a bus fűz áll:
 Kialudt láng . . . elnémult dalok . . .

Katona Árpád.

*) Mutatvány szerzőnek sajtó alatt levő művéből, Megrendelhető nála 1 ftért Szatmárt. Szerk.

diszót, de valódi hasznóhajtó forrását is képezhetnék.

A női munkakör egyik legbecesebb ágául említem fel ez uttal, — hogy többet ne mondjak — az ugynevezett „csipkevetés” művészetét.

A női házi foglalkozás e kiváló becsesel bíró neme, más nemzetek családjezeinek nyújt megélhetést, pedig különösen a jelen század elejétől, a szemre bár tetszősebb, de értékre tartósságra a házilag készülték mellett messze álló gépcipke fajok már legnagyobb részben kiszoríták őket a használatból.

Ma a kézi csipkék magas árak miatt kevésbé képezik közszükséglet tárgyát; épen azért a „csipkevetés” művészete is csak egyes nemzetek női munkakörében lévén táplálva, a kereskedelembe immen átvitt árak aránylag csekély mennyisége sem felelhet meg a keresletnek.

Hazánkban egyáltalában nem divik a csipkevetés hacsak a hegyes vidékeinken lakó szláv lakosság e tekintetben némely fennálló iparát nem tekintjük annak. Annyi bizonyos, hogy az alföld tejjel mézzel folyó román lakó magyarság női teljeséggel nem foglalkoznak effélével, sőt mint magunknak is szerencsénk lehet már egy különben igen tiszteletreméltó házinőtől hallanunk nagyon szaporátlannak tartva e művészetet; kevés figyelemre méltatják azt.

Ennek okát különben abban rejlik, hogy lehet találni, hogy nem magyaráztatván meg kellőleg e művészet becsé, következőképp azok által, kik azt igazságosan értékelni nem tudják, egész ártatlanul is könnyen félremagyarázthatik

A ki figyelemmel nézett meg egy-egy finom brabanti, fiandriai, guipure s más ezekhez hasonló művésziesen készült csipkeféleséget: első pillanatra be fogja látni, mennyire hitvány portéka az emberi kéz alkotásához — bár legyen kinézésére tetszetősebb — a legfinomabb gépmunka is.

S a míg az effélék nemzedékről nemzedékre, mint becses ősi hagyomány vitethetnek át örökségként, addig amaz talán egy kellemesen átélt báléj után nem lesz egyéb hitvány rongynál, gyarló foszlánynál, melynek becsét legfőképpen a házaló rongyáros értékeli.

A kézi csipke becsét, megvagyok győződve, szépnemhez tartozó olvasóim bizonyára jobban ismerik nálamnál, — de bár ezt hiszem, még sem tartom feleslegesnek ide igtatni egy történelmileg is becses csipkeruha történetét, mely épen a női kéz remek alkotása mellett beszél tényként a szónál sokkal hangzatosabban.

Mintegy két évtizeddel azelőtt Párizs főrangú hölgyeinek beszédtárgyát egy csipkeruha képezte, melyet még a mult század végén Rouen város közönségének hölgyei készítének Victoire herczegnőnek, XV-ik Lajos leányának ajándékba. A herczegnő azzal viszonzta e gyöngéd figyelmet, hogy a ruhát egy a felséges atyja tiszteletére rendezett estélyen magára is ölté. A ruha a len z o n i csipkéből készült, az uszály 2 és 1/4 rőf hosszú, rajta a legművésziesebben készített lombzat között, különböző fajú madarak voltak láthatók, melyek tollazata a legnagyobb gonddal készítettett. III. Napoleon neje Eugenia császárné e csodaszép ruhát

NAGYKÁROLYI EMLÉKEK.

— Emlékek: P. Gy. urhölgynek. —

Naplójából kiszakasztotta: SYLVYUS.
 (Folytatás.)

— Én K. Mária vagyok . . .
 — Nagysád szintén Mariska . . .
 — Talán menyasszonyát is úgy híjják?
 — Igen is . . . Vissza akartam ugyan kapni a kimondott szót, de már nem lehetett. Utitársnőm daczosan fordult el, még csak válasza sem érdemesítette köszönésemet . . .
 Megvallva őszintén, magam is resteltem a dolgot . . . de hát tehetek én róla, hogy vén leány létére taplóból van a szíve!!

Kiszálltam a coupéból, néhány lépést tettem előre. Nagyon kötekedő kedvembe lehettem, mert visszafordulva, még egy „magamat ajánlom”-féle köszönést röppenttettem duzzogóm felé . . .

— Vigyen el az ördög! . . . hangzott utánam a szívélyes felelet.

Siettem ki az indőházból s bele vettem magam a „Szarvas” vendéglő bérkocsijába s megindultam a döcögős uton be a városba. Korom sötétség volt; szinte bosszantotta szememet az az egy pár mécsszerű lámpa, mely egy egy puskalövésnyi távolságra mysticus félhomályba burkolta a tárgyakat.

A kocsi a „Szarvas” vendéglő udvarára gördült. Mint ahogy ily alkalomkor szokás:

gazda, pinczér, szobaleány, házi szolga stb. siettek az érkező vendég fogadtatására . . .

— Kérem a bagázsát . . . szól a szolga; mikor aztán meggyőződik róla, hogy nincs szükség rá, morogva távozik.

— Parancsol szobát? szólit meg a „szerény” tekintetű szoba ezicus lágy, hizelgő olvadékony hangon . . .

— Fogok! . . .
 Aztán repül fel a lépcsőkön, épp ugy csörgetve a kulcsokat, mintha legalább 10 vendéget készülné kiszolgálni.

— Méltóztatik vacsoráim? — kérdi a háromrétebe görnyedt, udvarias gyorsnyelvű kellner.

— Majd meglátom!

S ezzel ez is elsomfordál, eltűnik a tányér halmaz közt s kezd fűlértőleg csörömpölni. Aztán közeledik a gazda bizalmas leereszkedéssel nyújtja kezét . . .

— Isten hozta nálunk! Honnan, hova??

Ha ennek is megfeleltél, barátságosan karodba csimpszakodik — bevezet az étterembe, leültet, bort hozat, aztán leül melléd s megkérdi, hogy milyen párti vagy? Ha megnyerted tetszését, akkor iszik ő is veled, ha nem, ott hagy a faképnél és te vacsorálhatsz egyedül.

Igy jártam én is. Politikai elvünk nem egyezett, és így magamnak kellett elkötenem a vacsorámat. Egyébiránt ennek csak örültem miután nagyon vágytam lefeküdni.

Félóra mulva már morpheus karjaiba pihentem.

Nergennes Marquisétől vette meg. — ki a herezegő egykori komornája volt — 50000 frankért. E ruha tanúsítja a női kezdek munkáinak remek voltát, mely több mint egy fél század múlva is becséből fel-támadt és méltónak tartatott egy császár-nét díszíteni.

Honleányok! merítetek azért e neve-zetes példából magatoknak buzgalmat, hogy nemes munkakörötök be fogadjátok a női háziipari foglalkozások legszebb ne-mét: a csipke vetést. Türekvéstek nem fog hálátlan maradni, de sőt az elérendő ered-mény remélt dícsérete, első sorban épen reá-tok fog visszasugárzni, kik munkálkodva haladva, a saját munkakörötök egy legszebb ágát vevétek pártfogás alá.

Fel azért munkára!

Cslpkési.

Az országos régészeti és embertani társulat elnökségétől

következő felhívás kapcsában egy aláírási ívet vettünk, mely a magasztos cél érdekében szerkesztőségünkben aláírás végett a mai naptól kitétetett. Ajánljuk a tudomány ez országos fontosságú ügyét vidékünk művelt kö-zönségének b. pártfogásába, valamint felhívjuk figyelmüket az alább közlendő alapszabályokra is. A felhívás így hangzik:

T. cz.

Azon örvendetes mozgalom, mely az utolsó évtizedekben, különösen pedig az 1876 ban hazánk fővárosában összegyűlt nemzetközi ősrégészeti és embertani congressus alkalmából országoszerte a régészet terén ke-ltezett, létesítette az Országos Régészeti és Embertani Társulatot is.

Ez egyesület van hivatva összeköti mindazon testületeket és társulatokat, melyek hazánkban a régészeti és embertani szakot művelik, ez van hivatva mintegy gyupontban összefoglalni azon számos szakért és mű-kedvelőt, kik már is mindenfelé szakunk föl-viragoztatásán fáradoznak, végre első sorban ez az egyesület lesz hivatva a még hazánk föld-jében rejlő régészeti kincseket tudományosan föl-kutatni és népünk minden rétegeiben a szakot népszerűsíteni.

A társulat magas hivatását azonban csak úgy töltheti be, ha mindenütt pártfogókat ta-lál és ha sorainkba beáll mindenki, ki honi közmiveltségünk ügyéért lelkesül.

Azért kérjük T. cz. Uraságotat, szives

II.

Vannak férfiak, kik ha egy szép nőt meglátnak, minden áron elakarják hitetni magukkal, hogy ők azon nőbe szerelmesek s ha nemis társalogtak vele, ha közelebbi ismeretségbe nem is voltak: mégis ábrándos szerelem fogja el eszöket, szívöket s mintegy követelik, hogy szerelmük tárgyától viszont szerettesenek. Az ilyeneknek vagy soha nem volt fogalmuk magasabb, nemesebb értelemben vett szerelemről, vagy az élet könnyelműségöket oda fokozta, hogy a nő szerel-mét árunak tekinték, mit hű fény, rang és vagyonnal kell körülvenni, melyből aztán ki fejlődik a földi mennyország. Vannak viszont nők is, kik ablakon át, színházban, vagy táncz-estélyen megszemlélve az egy-egy csinos külsejű, utolsó divat szerint öltözött ifjut, megkérdeik nevét, születését, s társadalmi állását; de azt nem kérdezik meg egyszersmind ha van-e annak szive is; sőt ezerféle uton-módon igyekeznek vele ismeretséget kötni, s ha talán róla a közvélemény még olykor nem is a legkielégítőbb, sőt kétes, akkor sem mon-danak le az eszméről — őt meghódítani, s ha lehet övé lenni.

Minden ilyen viszonyt s az ebből ké-sőbb származó frigyét az okosabbak szának midőn rendesen a mézes hetek eltűnésével következik a hajnal, melyet kiábrándulásnak nevezünk emberi nyelven; aztán jönnek a bor-us napok; a fergeteg, a panaszok, családi villongások és végre e földi élet meg van

kedjük hozzáunk csatlakozni és saját körében társulatunk érdekében buzgólkodni.

A társulat működéséről tagjait havi folyóirat utján folyton tudósítani fogja és gondja lesz, hogy minden tagja tagdíja fejében megkapja a társulati szakközlönyt. az „Archaeologiai Értesítőt.”

Továbbá lehetőség szerint minden évben egy „Évkönyv” kiadása által az egész hazában történt régészeti mozgalomról számot fog adni,

Vidéki kirándulásai alkalmával a társulat egyes, régészetiileg fontosabb pontokat fog föl-kutatni és népszerű előadásokban egyes szakkérdéseket közérthető módon fog a nagy közönség elé hozni.

Midőn tagjainknak mindezeket ígérjük, bizton reméljük, hogy T. cz. Uraságotat hat-hatós közreműködésére számíthatunk.

Kérelmünk kapcsán idezárunk egy gyűjtő ívet és a társulati alapszabályokat és kérjük, hogy az ívet legelőbb egy hó lefolyása után társulatunk titkári hivatalához (Nemz. Mu-zeum) beküldeni sziveskedjék.

Társulatunk ügyét ismételten hazafias pártfogásába ajánlva maradtunk

Budapestben, 1878. november 26-án.

Hampel József,
társulati titkár.

Pulszky Ferencz,
társulati elnök.

A társulat tisztviselői és választmánya. Tiszteletbeli elnökök: Gróf Erdődy Sándor, Ipolyi Arnold. Elnök: Pulszky Ferencz. Másodelnök: B. Nyáry Jenő. Titkár: Hampel József. Pénztárnok: Czanyuga József. Ügyész: Dr. Kaan Ágost. 1. Az ősrégészeti és embertani szakosztály elnökei: Dr. Rómer F. Ferencz, Dr. Lenhossék József. Előadó: Cs. Jelenik Elek. 2. Az antik emlékek és éremtani szakosztály elnöke: Pulszky Ferencz. Előadó: Boynichich Iván. 3. A magyar emlék-, érem-, czimer-, pecsét-tani és fegyvertani szakosztály elnöke: b. Nyáry Albert. előadó: Dr. Thallóczy Lajos. 4. Az egyházi régészeti szakosztály elnöke: Dr. Henszlmann Imre. Előadó: Dr. Ballagi Aladár. A választmány tagjai: Bubits Zsigmond, Deák Farkas, Dobóczy Igácz, Dr. Hegedűs Candid Lajos, Hunfalvy Pál, Dr. Czobor Béla, Dr. Frankóni Vilmos, György Aladár, Havas Sándor, gr. Hunyady László, Nagy Imre, Német Imre, br. Nyáry Albert, dr. Lenhossék József, Péchy Jenő, Mjláth Béla, Nagy Gyula, hg. Odescalchi Arthur, Ormós Zsigmond, br. Radvánszky Béla, Ráth György, Dr. Rómer F. Ferencz, Salamon Ferencz, dr. Szabó József, Schulek Frigyes, gr. Zichy Jenő, Szilágyi Sándor, Thaly Kálmán, dr. Vincze Gábor, Zsigmondy Gusztáv, Zsilinszky Mihály.

mérgezve, melyre nincsen gyógyír, — s gondol-játok, hogy az elválás enyhíti e a csalódást? — Soha! Ez még fokozza a kebel fájdalmát, midőn két egyén, egyik a másik el-játszott boldogsága romjain akarja felépíteni jövőjét, mely a mult halvány árnyává fosz-lott szét!

En is futok már régóta egy magasztos kép után... egy eszményi szép alak bájai le-kötte tartják egész lényemet, határtalan boldognak érzem magam ha közelébe lehetek, s úgy vagyok meggyőződve, hogy kivüle nincs nő, kit oly áhitattal tudnék bámulni s hall-gatni csevegéseit mint az övét, s mégis ha sorsom, vagy akár a véletlen csak egy ke-vésbé szép, de szelleműs leány vagy nő kö-zelébe hoz már feledni látszom őt és erős vágyak szállnak meg új ösmerősömet örökre magaménak mondani...

Őszintén szólva igen restelem, hogy nem tudom megváltoztatni e sajátágot, — de más-résről némi vigaszt mégis találok általa, amennyiben jól esik vissza gondolnom: meny-nyi szép, kedves, szelleműs nők köreiben lehettem szerencsés már megfordulni...

Nem a szó tulajdonképeni értelmében vett szerelem az, mi az én szívemet lelkemet eltölti egy kedves új ismerős látása és vele való társalgás által, hanem csak a szerelem bizonyos fokának kell neveznem ez ér-zetet, melynek kifejezésére más szót nem tudok.

De nem is mentegetem magam! Ha ta-lán félremagyarázza valaki legszentebb ér-

Alapszabályok.

I. A társulat czime, székhelye, célja, műkö-désének köre és pecsétje.

1. §. A társulat czime „Országos Régé-szeti és Embertani Társulat.”

2. §. A társulat székhelye Budapest.

3. §. A társulat célja első sorban az ő-szörténelemnek és kapcsolatban az embertan-nak művelése, kifejtése, s a hazai közönség körében megkedveltetése. E főcélját rende-szeres ásatások eszközése, nyilvános gyűlé-sek tartása, szakdolgozatok fölolvása, azok-nak kiadása, a hazai gyűjtők és szakkedvelők egyesítése. s a magyar birodalom különböző vidékeire e célból teendő kirándulások által igyekszik megvalósítani.

4. §. A társulat munkakörébe tartozik még a római, a középkori s a magyar régé-szet is, melyeknek művelését főcéljával pár-huzamosan indítja meg.

Ehhez képest a társulat egyelőre követ-kező szakosztályokból fog állani:

- őstörténelmi és embertani,
- antik emlék és éremtani,
- magyar emlék-, érem-, czimer-, pecsét-tani és fegyvertani,
- egyházi régészeti osztályokból.

5. §. A társulat pecsétje köriratban „Or-szágos Régészeti és Embertani Társulat,” a pecsét belsejében az alapítási év 1878.

II. A társulat szervezete.

6. §. A társulat tagjai: a) alapító, b) évdíjas, és c) külföldi tiszteletbeli tagok.

a) Alapító tag ki az „Országos Régészeti és Embertani Társulat” céljainak megvaló-sítására legalább 100 (száz) o. é. forintot készpénzben vagy teljes biztosítékot nyújtó 5% os megfelelő értékű papírban adományoz.

b) Évdíjas taggá választathatik egy tag aján-latára, minden, a régészet és embertan iránt érdeklődő, ki kötelezi magát, hogy három éven át a társulat pénztárába 5 o. é. forin-tot fizet.

c) Külföldi tiszteletbeli tagul választathatik a régészet és embertan iránt kitünően érde-mesült s annak általános színvonalát művei által előremozdított külföldi tudós, kinek megerősítésére a kir. kormány jóváhagyása szük-séges.

7. §. A társulat tisztviselő kara áll:

- az elnökből és másodelnökből,
- a titkárból,
- a pénztárnokból és
- az ügyészből.

8. §. Társulati elnökké a régészet vagy embertan körül érdemeket szerzett férfú vá-lasztatik. Tiszteben áll: a társulatot képvise-leni, az üléseken elnökölni, rendkívüli ülé-seket egybehívni, a másodelnökkel s a tiszti-kar tudomásaival a választmány utólagos jó-váhagyása mellett, sürgős esetekben intézkedni.

zelveimet, ha gúnyt üz is belőlem, azért most még sem leszek hűtelen ama másik szo-kásomhoz, hogy t. i. mindenha őszinte legyek.

Kimondom, ha mindjárt ég föld sza-kadna is reám, hogy: soha oly boldognak még nem éreztem magam, mint midőn azon ritka szerencsével ajándékozott meg sorsom hogy a „Sz. K.” érdemes szerkesztőjének élte boldogítójával össze hozott...

Oh nines aza toll, mely azon érzelme-ket, melyek közelében létemkor lelkembe fel-lángoltak, leírni képes volna...

Olyan kedves, szeretetreméltó nő házi asszony, lelkes honleány, oly igazi anya — nincsen talán az egész földtekén. En csak rövid ideig lehettem szerencsés közelébe le-hetni, de e néhány óra is elegendő volt arra hogy őt a „nőből” alkotott fogalmain valódi eszményképévé tegyem! De ugyan hogy is ne?

Hadd beszéljem csak el sorrendben, hogy fogalmuk lehessen olvasóimnak eszményké-pemről. Minden esetben nem késem engedel-met kérni a „Sz. K.” t. szerkesztőjétől, hogy elég bátor vagyok én, az érdemtelen az ő megtestesült eszményképét szívem szerelme tárgya elé festeni arra nézve, hogy igyekez-zék olyanná váni.

Mint mindenütt a világon, úgy N.-Ká-rolyban is mikor megvirad az emberek legna-gyobb része a testnek szükségeltető alvást befejezte. Nagyon természetes tehát, hogy jó magam is így jártam.

Pénzt indokolt esetekben 50 forintig választmányi határozat nélkül is utalványozhat.

9. §. A másodelnök szükség esetében az elnököt helyettesíti, s a pénztárt ellenőrzi.

10. §. A társulat országos hírű férfiakat tiszteletbeli elnökül megválaszthat.

11. §. A társulati titkár a társulat folyó ügyeit vezeti, a beérkezett küldeményekről jelentést tesz, a jegyzőkönyvet szerkeszti, s az esetleges könyvkiadásokra felügyel, gátoltatása esetében egyik osztályjegyző által helyettesítetik.

12. §. A pénztárnok a társulat anyagi ügyeit kezeli, annak vagyonára felügyel, s havonként jelentést tesz, évenként pedig mérleget készít, s az elnök és a titkár által aláírt utalványokat kifizeti. A pénztárt a 9. §. értelmében a másodelnök ellenőrzi. A mérleget s az évi számadás megvizsgálását a választmány kiküldött tagjai által eszközölteti.

13. §. A titkár s a pénztárnok a társulat vagyoni állapotához mért s választmányilag megállapított tiszteletdíjban részesülnek.

14. §. Az ügyész a társulat jogi képviselője.

15. §. A társulat minden tisztviselője a választmányi üléseken szavazattal bír; egyenlő szavazatok esetében az elnöki szavazat dönt.

III. A szakosztályok szervezete.

16. §. A társulat minden tagja szabad választása szerint a 4. §-ban körülírt osztályokba soroztatik.

17. §. A mint 12 tag bizonyos szakosztályba jelentkeznek, a szakosztály megalakul, elnököt s jegyzőt három évre választ.

18. §. Az osztály elnök s a jegyző a választmány tagjai.

19. §. Az osztályjegyzők a saját szakukba vágó közleményektől és küldött tárgyakról jelentést tesznek, s a társulat vidéki kirándulásainál természetesen kiküldöttekként szerepelnek.

(Vége köv.)

Rövid hírek.

Savfett basa kedden a fővárosba érkezett s azonnal tovább utazott. **Rudolf trónörökös** az a hír, hogy nem György szász herceg leányát, hanem Antoinette toskániai hercegnőt fogja eljegyezni. **A fekete halálról** Gorcsakoff herceg megnyugtató nyilatkozatokat küldött szét a külföldi kormányoknál levő összes orosz követekhez. **Torpédókat** fognak használni Csanád és Sükösd községek tájékán a Dunán képződött jégtorlasz szétrobbantására. **Összesen négy kocsi torpédót** visznek. **Borsodmegyében** a farkasok annyira elszaporodtak, hogy legközelebb egy faluhátán harminczával álltak útját a szekereknek. **800 0000 forint** sikkasztás és váltóhamisítás derült ki Sopronban, melynél bizonyos Pottyondi magát feljelentette az ügyben, mert félt a nép

Nyolczra járt az idő, midőn már az utcán voltam. Elkezdtem alá s fel járkalni.

S mondhatom nem épen eredménytelenül.

Csunya borongós esős idő volt... Hanem azért - meglehetősen jó keresztények (?) - sok előkelő hölgyet láttam a templomba menni. Tanácsosabb volna talán elhallgatnom ha nem furná annyira az oldalamat az a tapasztalat, mit az előttem elhaladó nőknél észleltem, hogy: t. i. ruhájok divatos felemelésében felülmulják a bécsi nőket is!! Aztán szeretnek úgy társalogni, hogy az utánna menők tisztán hallhassák:

- Nemigen bővölködünk a szórakozásokban - hangzott egy előttem haladó magas barna nő ajkairól - mindenki visszavonulva él; alig van évenként kétszer, háromszor közünnepély.

- Ujításokkal kellene fellépni - vizsonzá társnője, ki úgy látszik nem n-károlyi.

- Ez igen nehéz angyalom - felelt az asszony s fekete divatos ruháját föllebb emelve, hogy ezifra harisnyáját jobban megláthassam - hölgyeinkre nézve ez toilletle kérdés, nem akarnak kétszer megjelenni ugyanazon ruhában; atlasz czipőt, csinált virágokat ékszereket s csipkéket szeretnek viselni; de én jó istenem, vidékünk olyan terméketlen, a silány jövedelem éppen nem futja ki. Éz a fényezés mindent megakadályoz, mindenki otthon marad s ha sétányon találkozunk, úgy köszöntünk, mintha nem is ismernők egymást...
- Mindezt reformálni kell kedvesem!

bosszujától. **Dr. Pollák** pécsi kanonok tizen-nyolczezer frtra becsült házáat, a város szegények házáának felállítására ajándékozta. **Az iskola mulasztások** ügyében Győrmege köz-igazgatási bizottsága igen erélyesen járt el; mindazon községek előljárói ellen, melyek a büntetéseket fogadatosítani elmulaszták, felegyelmi eljárás alá fogatni rendelte. **Ötmillió frtot** akar kérni a közös hadügyminiszter, a Boszniában okozott károk megtérítésére a delegatiótól.

A sárréti takarékpénztár 1878. évi mérlege.

V a g y o n .

1878. decz. 31. pénzt. maradv	2438 ft 80 kr.
Váltókban	344335. 74.
Kölcsonben	3960. —
Hitelbiztosítékban	2500. —
Ennek kamatában	128. 12
Hitelk. előre fizetett kamat	672. 71
Felszerelm. 10% -tólitörles után	430. —

Összesen: 354465. 37

T e h e r .

Befizetett alaptökéért	75000 ft — kr.
Tartaék tökéért	10826. 11.
Betétekért	189010. 93.
Betétek tökésített kamataiért	5856. 88.
Hitelkölcsonért	52205. —
Felnemvett osztalékért	516. 50.
" " jótékonyczélu adom.	100. —
Előre vett kamatokért	4576. 40.
Betétek kam. 3% -töli illetékéért	206. 87.
Részv. átírási díjakért tart. tökére	143. —
Ez évi jöv. 10% -töli tart. tökére	1599. 37.
Alaptöke 6% -töli kamata	4500. —
Igazgatói, ügyvéd jegyzői fizetés és tisztv. fizetés pótlásért	1484. 16.
Tisztajövedelemért	8410. 15.

Összesen: 354465. 37.

Nyeremény és veszteség számla.

T e h e r .

Betétek folyó kamataiért	1957. 42.
" " tökés	11760. 18.
Fizetésekért	2239. 92.
Napi díjakért	117. —
Hitelkölcson kamataiért	3213. 68.
Adó és százalékért	1570. 32.
Kezelési költségért	784. 4.
Házbéért	250. —
Kamat visszapótlásért	24. 42.
Felszerelm. 10% -töli törleszt.	160. —
Előre vett kamatokért	3903. 69.
Perkölségért	243. 9.
Bet. kamata 3% -töli illetékéért	206. 87.
Alaptöke számlára	221. 36.
Tartaléktöke számlára	1106. 64.
Ez évi jövedelemért	16136. 68.

Összesen: 43925. 31.

bált fogunk adni s meghívjuk az egész várost; fehér mousseline ruhában fogunk megjelenni, hajunkban éjszakerék nélkül...

- Kezdzük egy soireval, én fogom megtartani; kevés zene után táncmulatságot rendezünk zongora mellett, de félek, hogy nem lesz nagy társaságunk...

- Ha uem csalódom A-né nem igen szereti a társaságot?

- Soha sem vesz részt báljainkban, a görcsökkel bajlódik.

- Fiát a hadnagyot ismerem...

- Az sem jár sehova, de nálam egy párszor látogatást tett...

- Jól ismerem...

- Finom udvarló s könnyen sükerülhet neki a hódítás, de itt általában nem található hódításra méltó hölgyet, a mieink igen unalmasak és közönségesek.

- Jól ismerem őt s reméllem is befogja magát nálunk vezetett.

No ezektől eleget hallottam, forduljunk másfelé.

9 fele jár az idő siessünk a szerkesztő urhoz.

(Folyt. köv.)

J ö v e d e l e m .

Mult évi nyeresem. maradv.	293. 23.
" " kamat egyenlegért	3496. 55.
Váltó kamatokért	37635. 80.
Kölcson	455. 40.
Késedelmi	436. 76.
Részvény átírási oijkakért	143. —
Nyomatvány	3. 45.
Megsemmisített részv. áráért	1328. —
Hitelbiztosíték kamataért	128. 12.

Összesen: 43925 31.

I r o d a l o m .

Előfizetési felhívás, Katona Árpád költeményeire. A mai kor csekéiy, mondhatni semmi tekintettel sem viseltetik a költemények iránt. Valóban ritka az a század, mely annyi költőt tudna felmutatni, mint ez, melyben élünk. Midőn seregestül tödül a sok előfizetési felhívás az emberek nyakára. És ezek többnyire versek. Még annál sajtáságosabb az, hogy míg egy-egy hivatalos írótól kikerülő silány zöngemények a közönség részéről tetszéssel fogadtnak; addig méltánylást érdemlő egyének, kik nem rejtenek rimessoraik közé ál-érzelmeket, mellesleg vétetnek és kiadott kötetekkel, a feledés s vele a bukás örvényébe jutnak. Mintha ez elhatározott elve volna a mai kornak! Midőn én fentnevezett barátom költeményeinek kiadására vállalkoztam, tekintetbe vettem a körülményeket is, melyek e vállalat követendit és remélem, hogy a t. közönség nem ítélendit el Katona költeményeit, melyekbe a szív igaz érzelmel minden álérzélgéstől menten nyilatkoznak. Én e kötetet bátran merem a közönség kritikája elé bocsátani! Előfizetési ár egy-egy példányra egy forint. Minden tíz előfizető után a t. gyűjtőknek egy tiszteletpéldánnyal szolgálók!

A „G a z d a s á g i M é r n ö k” című népszerű gazdasági és műszaki folyóiratból megjelent a 2-ik szám, a következő gazdag és közérdekű tartalommal: A talajjavítás egy elhanyagolt neme (1 ábrával) D i ó s z e g h y Sándortól. — Magyar ménőki tervek és rajzok kiállítására a párizsi világjáraton (1) M o s s i s o v i c s Vilmostól. — Uj szerkezetű petroleum lámpa önműködő elolító szerkezettel (1 ábrával) Garrett R. és fia sulfolki sorvető gépe (1 ábrával). A fa mint építő anyag. G o n d a Bélától. Hasznos tudnivalók. (A czukorrépa műveléséről. Fa-czölöpök tartásá tétele. Hogy szennyeződik be a kutak vize?) — Irodalmi értesítő. — Szakegyesületek és társulatok működése (Temesvidéki mérnök-egylet. — Orsz. gazd. egyesület. Nemzetgazd. egyesület.) Vegyes közlemények. [M. mérnök egylet közlönye. Angol gépgyárosok kitüntetése. A székesfehérvári kiállítás. Öntözés Coloradoban.) Építő anyagok és munkabér. Gabona árak Hirdetések. A „Gazdasági Mérnök” megjelenik minden hó 1-én és 15-én két ívnyi tartalommal, csinos kiállításban, rajokkal illusztrálva. Előfizetési ára: félére 3 frt, mely összeg a lap kiadóhivatalába (Budapest, üllői-ét 24.) küldendő.

A „Nemzeti könyvtár” Aigner Lajos e nagy becsü vállalatának 13. és 14-ik füzeté beküldetett hozzánk; tartalmazza Kazinczy „munkáit” és Mikes Kelemen „Mulatságos napok” regényének folytatását. Egy füzet ára 30 kr.

„Világtörténet cz. füzetes folyóiratot indított meg Weismann testvérek műintézete, mely derék czégtől már ösmeri a t. olvasóközönség a „Magyar nemzet története” cz. becses népirodalmi kiadványt. E mű szinte képekkel lesz illusztrálva s összesen mintegy 60 füzetet fog kitenni. A beküldött első füzet ugy tartalma, mint kiállítására nézve igen ajánlólag szól ugy szerkesztő S e b e s t y é n Gyula, mint a kiadó intézet karöltött buzgalmáról. Egy-egy füzet posta küldéssel együtt csak 35 kr. Megrendelhető s mindenkor pontosan átvehető kiadó-hivatalunkban is.

Jogász (Softa) négyes cz. zeneművet írt Ellenbogen Adolf zongorára, mely Táborzsky és Parsch budapesti műárosoknál jelent meg. Ára 60 kr. Ajánljuk a zenekedvelők figyelmébe.

U j k ö n y v e k .

Lapunk kiadóhivatalába a napokban következő becses uj könyvek érkeztek meg:

A b r á n y i	„Titkolt szerelem” 2 köt.	2. 40.
D e g r é A.	„Az elzárt gyámleány”	90.
V é k a	„Uj idők, avult emberek” 2.	
J ó k a y M.	„Egy elhírhedt kalandor a 17-ik századból, — regényes korrajz 3 kötet	3.
E b e r s	„Egy egyptomi király leány” 3 kötet	3.
J ó k a y M.	„Névtelen vár” 3 kötet	5.
P e t ö f y S.	Összes költemények népies kiadás diszk.	2.
S i s s o v i t s	„Talaj isme”	80.
F r a n k	„Szent Simon unokahuga” 2 kötet	3.
J ó k a y M.	„Görög tűz” 3 kötet	3.
B u d a p e s t i S z e m l e	1879. évi első k.	2.
H a v i S z e m l e	1879. 1-ső kötet	80.
B ü n t e t ő t ö r v é n y	disz zsebkiadás	95.
K e r e s z t s z e g h y	„A keresk. bíróságok tárgyi illetősége”	84.
G a b o r i a u	„Lerouge ügy” 2 kötet	2
F é v a l P.	„Véres kincs”	1. 60.
B a r n a	Didó királyné	2. 60.
	Juvenalis satyrai	1. 60.

Ajánljuk ugy olvasóink, valamint különöseb-

ben kaszinók, olvasóköri b. figyelmébe, melyek számára a legelőnyösebb feltételek mellett, kívánatra bármely nagymennyiségű könyvrendelést csinosan és olcsón, kötve is szállíthatunk.

Ujdonságok.

* **Ma van a ref. egyházi előjáró választás,** mely az eddigi szokás szerint a templomban szokott megtartatni. Választás alá kerül ezúttal az egyh. főgondnoki állás és huszonhárom egyh. tanácsbeli tag helyének betöltése; kik személyesen meg nem jelenhetnek szavazatukat írásban is benyújthaták a lelk. hivatalnál egész a választás megkezdéséig. Nem ösmerjük népünk ez iránybani jelenlegi hajlamait, de azért azon ószinte tanácssal szolgálunk neki: igen jól fogja tenni ha a választás alkalmával az értelmiség közzül is fog oda beválasztani. Mire való az az indokolatlan nadrágygülyöllet? Kivált ma midőn örömben buban ugvis egyetlen cél: magyar hazánk s egyházunk felvirágoztatása lengi át minden igazán érző honfi keblét. Félre tehát az osztálykülömbéssel s a hívők értelmességjéi emeljék fel a zászlót a seregekben.

* **A Szeghalom alatt veszélyes katasztrófával fenyegető óriási jégtorlaszok** lehető mielőbbi ártalmatlanná tételére a helyszíni vizsgálat folytán a m. kormány Zubovics Fedor országosan ösmeret jeles pyrotechnikus és mérész experimentatorit bizta meg, hogy a szétrobbantást Dynamittal eszközölje. A napokban már talán hírét is vehetjük e műveletnek, melyet különben az egész vidék kíváncsian vár.

* **A kuruzslásoknak** megyénk területén leendő gyökeres megszüntetése szempontjából Bihar megye közegészségügyi bizottmányában közelebb némely phylológok azon indítványt kockáztatták meg: be kellene a gyógyszerárak kézi eladását ugyszintén az orvosi vények ismétlését egész szigorral szüntetni, akkor — azt vélik nagy bölcsen — ha a népnek forrása nem lesz a gyógyszerek megszerzésére a kuruzslás magától is meg fog szünni. Ezen nyakatekert észjárásra mutató eszme, szerencse — hogy egy szakember által egész a zérusig silányított tönkre, különben még meg érjük vala, hogy a tizenkilencedik század második felének álc-chemistái nem a vegytani laboratorikumokban de a szatócsok fűszer és anyag-kereskedők raktáraiban keresnek. — s ki tudja? talán meg is lelnek a bölcsék követ. Melylyel aztán nyakra-főre írhatnák majd nemcsak a „kuruzslást, kurozslókat, de magukat az embereket is, a miben azonban nem nagyon lenne köszönet. A kézi eladást ha csakugyan megkellene szüntetni a törvénynek első sorban a szaknemértő kereskedő és szatócsoknál, hol sokkal szabadabban juthatni a legerősebb hatású anyagokhoz is, mint a gyógyszerárakban, nem pedig a gyógyszerészeknél kellene megkezdenni nagy jó uraim! és — no de ez ügyhöz különben majd még terjedelmesebben hozzá fogunk szólnani. Addig is csak keressük uraim a bölcsék követ!

* **Záborovszky L. nőnevelő intézetében,** illetve elemi nőtanodájában szerdán délelőtt tartatott meg a félévi közvizsga. A szülőkön kívül néhány szakembert is meghívott a figyelmes intézet tulajdonos, kik közül azonban még is hiányzott valaki a kit ugy maga a tulajdonos, mint a hallgatóság is szeretett volna ott látni. Sajátságos érzést költ fel valóban az emberben midőn látja, hogy iskolai vizagán van és a hallgatóság jóval meghaladja a vizsgálendő növendékek számát; de erről feleljenek azok, — kik gyermekeiket csupa fukarságból vagy sehová, vagy oly helyekre küldik, hogy egész nap nyakukról eltávolítsák, melyek sem tanügyi sem nevelészetit tekintetben fenálló törvényeinkkel meg nem egyeznek s a helyett, hogy a közönségnek hasznot tennének, nyilt kárára szolgálnak egy a törvény minden keilégei szerint berendezett s szakértelmes vezetővel ellátott intézet fennállására. Városunkban több helyt is foly a tanítás minden engedély, jogosultság és a köznevelés ügyére haramló jelentékeny haszon nélkül: az ugynevezett zugiskolák egyre jobban-jobban burjánoznak, a szülők jajgatnak, de azért a rendes iskolák a megérdemelt pártolásban még sem részesülnek! Z. L. intézet tulajdonos meggyőzte hallgatót tartott vizsgája alkalmával,

hogy nemcsak szakavatott tanítónő, de hivatottsággal is bír a leány nevelésre. Négy egész órán át vizsgálták a meghívott szakértők az intézet összesen kilencz (mond kilencz) növendékét, kik u é g y o s z t á l y b a sorolva várakozáson felül elégiték ki őket. Minden legkisebb személyes kedvezés vagy érdekelttség nélkül kimondhatjuk, — ámbár e vélemény a szülők véleményével is találkozik — hogy mindazok, kik gyermekeiket csupán néhány fillér megtakarításból tartják ez intézettől vissza: csak saját maguknak tesznek kárt, hogy meg nem ragadják az alkalmnt gyermekeiknek rendszeres tanítására, s hogy Z. L. k. a részrehajlás nélkül megérdemli a szülők pártolását.

A zugiskolák ügyében pedig tanfelügyelő urtól váránk már valahára valamit; ha nem késnek a szükséges intézkedés sokáig? Így türe s tudva ez állapotokat valóban elfacsarodik a szív, ha a mostani felnövedő nemzedékre gondolunk, mely mint a kryptogam növény minden szerv nélkül képezi majd egykor a társadalom méteiyét.

* **Petőfy diszkidásu költeményeinek** 21, 22, 23, 24, 25, 26 és 27. füzetei is megjelentek s még kaphatók, vagy megrendelhetők Mehner V. kiadónál Budapest, kalap utca 4. sz. — vagy rövidebb uton lapunk kiadóhivatala utján. Egy egy füzet c s u p á n 40 kr. melyhez még díszes jutalomkép megszerzéséhez jog is van kötve. Ajánljuk!

* **Egy fejedelm,** mint pénzügyminiszteri fogalmazó. Dr. K. K. pénzügyminiszteri fogalmazó — írja a „M. Híradó“ — a király kabineti irodájához mintegy három ivre terjedő folyamodást nyújtott be; elmondja, hogy az ő ősei a reformáció idejében menekültek Magyarországra. Tübingiai fejedelmi ház sarjai voltak Drippe néven, s itt nálunk álnév alatt éltek egész napjainkig. Ő a (folyamodó) magas származásának tudatára ébredvén, föl-tette magában, hogy ő Felsőge kegyéhez fordul, helyezze őt vissza fejedelmi rangjába s adjon neki elegendő birtokot, hogy állásához és nevéhez méltóan élhessen. Minthogy pedig jelenleg a pénzügyminiszteriumban dolgozik, kér egy évi szabadságidőt iratai s bizonyítékai beszerzésére. Folyamodványához nem mellékel semmi okmányt, csak egy bizonyítványt arról, hogy — beteg. Biztosítja a királyt, hogy kérelme teljesítése esetén élet és vérét a trónért — mindig kész lesz feláldozni.

* **A „polgárikör“** ma egyhete, hosszas készülődés után végre megtartá rendk. közgyűlését. A megjelent tagok száma mutatta, hogy ezen egyetlen, a közművelődés terjesztésére hivatott egylet léte vagy nemléteének kérdése őszintén érdekel mindenkit rang és osztálykülömbéssel nélkül. A népes gyűlés tehát megnyitott s a felolvasott elnöki jelentés után bemutatattak a közgyűlési küldöttség által kidolgozott alapszabályi javaslat, melyek egész terjedelmükben el is fogadtatván, az ennek alapján újja alakítandó kör magát az eddigi alapon feloszlottnak nyilvánította ki; melylyel az immár értekezletté vált közgyűlés kebeléből egy 15 tagu u. n. szervező és végrehajtó bizottságot küldött ki; ez fogja a kört az új alapszabályok értelmében ujonnan megkezdendő életfolyamának rendes menetébe segíteni. Őszintén gratulálunk ez ügy szerencsés megoldatásának, mely bizton csak saját közművelődési tényezőinkre fog hatni jótékonyan s azon gyöngye töredék is, mely most bizton tudja mi okból emlegeti a szakadást, örömmel s kéroleg fog a szervezett kör ajtaján bebocsátásért kopogtatni. Adjon isten az ujonnan alakulandó körnek hosszú s boldog életet, — képezze az összetartó kapcsát a polgári becsület és érelyeknek.

Közgazdaszat.

A dinnyék mesterséges uton való termékenyítése,

A dinnye köztudomás szerint a kiltölvált nemű növények közé tartozik (himés nőnem ketté válva ugyanazon növényen) és a női virág bibeszárán lévő hibe a himvirág magpora által kell, hogy termékenyíttessék. A szabadban e terméke-

nyítés rovarok, szél stb. segítségével eszközöltetik. Másképp áll azonban a dolog melegágyaknál üveg alatt, hol rovarok és szél ritkán férhetnek a növényhez, különösen ha a dinnye virágzása ép oly időszakba esik, hol az üvegágy tábláinak felnyitására még csak gondolni sem lehet. Ezen esetben a termékenyítés csak ritkán létesül s ez az oka annak, hogy sok női virág megsárgul és lehull. Itt azután a mesterséges uton való termékenyítés van helyén, ezzel segíthetünk a dolgon. Az eljárás következő: A virágzás alkalmakor dél idején, midőn a virágok teljesen felnyitak és a harmat rajtuk megszáradt, a legszebb női virágok keresendők ki, melyek magzatai (Fruchtnoten) teljesen egészségesek és tökéletesek. Erre frissen felnyitott him virágot veszünk, melynek viráglevelét visszahajlítjuk vagy leszakítjuk, hogy a sárgaporos termőszervek pusztán fektüjenek, ezen porral a női virág termőit (pistillum) gyöngén bevonjuk, hogy a virág por a bibéken ragadva maradjon. Ép ily czélszerül különben, sőt talán még jobb is, ha a virágport valamely finom (pl. teveszór) ecset segítségével vesszük át a him virágról a női virágra. A termékenyítést azonban több ízben s több virágon kell ismételni, mert nem minden női virág képes a virágport tökéletesen felvenni, úgy hogy általa megtermékenyüljön, s viszont nem minden him virágról való virágpor alkalmas vagy képes a termékenyítésre.

Ezen okból különösen ajánlatos, ha a női virágot több mint egy him virág porával hintjük be, hogy ily módon a termékenyülést lehetőleg bizossá tegyük. Önkényűt értetődik, hogy mindkét virág-nemnek esőtől és harmattól menten, és teljesen száraznak kell lennie, ép ily kevéssé szabad a him termőszervet ujjainkkal érinteni; mindkét szabály megszegése a termékenyülést meggátolhatja. Szükséges továbbá az időpontot is figyelembe venni, midőn mindkét virágnem legszebb fényében áll, azaz 2—3 órával teljes kifejlésük kinyituk után. mert ha a virágzás időtartam már végefelé halad, a női virág bibéi már elszáradtak és fonyadtak, ez állapotukban pedig a virágpor felvételére képtelenek, még az esetben is, ha ez utóbbi teljes erejében, termékenyítő lenne. Nemsokára az eszközölt, illetőleg sikerült termékenyítés után a női virágok záródnak, és a gyümölcs magzat látszólag fejlődik. Az esetben, ha ugyanazon egy növényen több virág termékenyített, mint a mennyit szabályszerint meghagyni szokás, a legrosszabbakat közülök eltávolítjuk, a többit ellenben gondos oltalomban részesítjük.

K. F.

S-r.

B-ujfalui placzi árak

Jan. 30 án.

Tiszta buza (Hektoliter) 5 ft 90. Kétszeres 4 ft 25. Rozs 3 ft 5. Árpa 3 ft. — Kukoricza 3 ft — Zab 2 ft — (100 kilogramm) Szalonna 40 ft. Szalonna (1 kilog.) 40 kr. Disznóhús (1 klg.) 44 kr. Marhahús 28 kr. Só (100 kilogramm) 13 ft. Só (1 klg.) 13 kr. Disznózsír 50 kr. Szesz 40 kr. Köleskása (egy liter) 10 kr. Lencse 8. Borsó 9. Pasuly 10 kr. Lángliszt (100 klg.) 22 ft. Zsemlyeliszt 21 ft Kenyérliszt 20 ft. Fagyugyertya 60 kr. Lámpa olaj 60. kr. Mezei munkabér: saját kenyeren 60kr. A gazda kenyeren 40 kr.

Felolós szerkesztő és kiadó tulajdonos.

VASS JENŐ.

Főmunkatárs: SÓYOM L. ISTVÁN.

Előzetes
nélkül
Egyesszám
ára 3 kr.

H I R A D Ó.

Előzetes
nélkül
Egyesszám
ára 3 kr.

A „SÁRRÉT” TÁRSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP RENDES MELLÉKLAPJA.

A SZÖKEVÉNY.

— Vig költői elbeszélés. —

Irta

P. Tóth Kálmán.

II.

Oh Romeo! Mért vagy te Romeo?
Shakespeare,

Bösz Bnmbacilla mint kizajlott
Orkán, olykép elesőtettet,
Megrendült a ház is, midőn az
Ajtot betette hát' megett.
S mint vihar után azur égen
Kedves szivárvány tündököl,
A pusztulásnak színhelyén kis,
Borzas fejecske tüne föl.

Borzas fejecske szép Iréné, —
Ő maga gyenge fuvalom,
Pedig az apja rémes orkán
(Ha szabad hasonlítanom);
Fitoska orr, piczinyke lábak . . ;
Orr — s láb, salto mortale bár,
De gyöngé oldalom a festés,
Ez inkább képzeletre vár.

Képzeld el, édes olvasóm,
Ha férfi vagy, Irén alatt
A te tulajdon édes kedves
Aranyos ideáodat.
Ha nő volnál, ne képzeld senkit,
Hanem Irén helyére tedd
Magadat: te vagy e világon
A legbájosabb s kedvesebb . . .

Oh de mi lelte a kis angyalt?
Szomoru arcz, kisirt szemek . . .
Fejét lehajtja mint a liljom,
Ha száraz vad szél törte meg.
Sohajt . . . Beh kár, hogy nincs, ki hallja,
Főleg az, kinek szánva van,
Kit üldöz a sors bösz haragja,
Nem hallja a boldogtalan. —

Béla urfi, ki Thaliának
Énes papjaul fölesapál,
Ki most tán szinlapot ragasztasz,
S koplalsz a hold sugárinál:
Mélto volnál ré, hogy mind a
Tiz körmödről lekapjanak,
S trikót, mentét, piros palástot
Rajtad végig poroljanak!

Mert össz vissza nem érsz annyit,
Akasztani való gyerek,
Mint az a könyecsepp, mely miattad
Irénke arczán lepereg.
Te, a ki kancsal szemmel füstött
Tánczosnókra tekintgetél:
Azt sem láttad, buksi! — hogy otthon
Egy szép kis lány csak neked él . . .

Kicsinyke kortól fogva együtt
Nöttek fel Béla és Irén;
Vásott fiu s szelid leányka,
Ott játsztak a kert fővényén.
A vad fiu óvá Irénkét
S a kis fiu nőtt azalatt,
Mint bimbó, mely a rózsatőnek
Tüskéi közt fejlík, fakad.

De a mint nöttek, egyre jobban
Idegenedett a fiu;
Szégyelt játszani a kis leánnyal,
Bár ez miatta szomoru.
Jobbnak találta, künn a réten
Kóborlani egész nap át,
Feledve könyvet és kerülve
Jó gyámatyja kies lakát.

Gavallér lett az urfi, hordott
Kemény gallért is, hófehért;
Irénke kötött rajta bodrot,

Ő ahoz kitünően ért.
S a helyett, hogy a lányt, mint illik,
Csókolná érte homlokon:
Hideg bókot mondott, minővel
Tánczosnót traktált a kujon.

Pedig ha nevenapján Béla
Rózsát, szeglit nyújtott neki:
Törte fejét, azt a virágnyelv
Szerint ki- és megfejteni.
S ha a fiu meg is csókolta
S megölelte egy keveset;
Az a kis, borzas anygalkának
Olyan, de olyan jól esett!

S im ez a rosz fiu most nemcsak
A jó bácsit boszantja meg,
De lányának bájos szeméből
Is sajtól drága csöppeket . . .
Egész nap sir az istenadta
A kertü hős lugos alatt,
S „szeret — nem szeret“ — számításra
Használja föl a lombokat.

Összekutat asztalt, fiókot:
Nines-e valahol egy levél,
Mely megmondná, te háladatlan.
Hol kóborolsz, hová levél?
Talált is — a mit nem reméle;
Hervadt virágot és — sokat!
Tánczosnók étheri szoknyájáról
Lefoszlott kék, zöld bodrokat . . .

A könnyü lovasság köréből
Kaczér szemü arczképeket;
Kóczos hajfűrtöt, mely számodra
Lopott chignonbul metszetet;
Naplót, melyben megírva áll, hogy
Hány csókot, kitől s hol kapál . . .
Jó, hogy nem forgatja tovább is,
Mert még, ki tudja, mit talál!

Mást szeretett! — Oh Béla, Béla!
Ha tudnád, mint szeret Irén,
És mennyi könnyet hullat érte,
Ha ébred, ha aludni mén;
S volna benned egy gramm poézis,
S egy centiliter szerelem:
Két térdre hullva esküdöznél,
Hogy a tiéd — az végtelen! —

No, jer haza! Egyik sarokból
Mars mord fia toppan eléd;
Emitten árva gerle nyögdel,
Kinek szivét megvérezéd. —
Mint fog üldözni éjjel nappal
A borzadalmas gondolat:
A kortina kócz madzagára
Mért nem kötéd föl magadat? —

III.

Én e kutya világra úgy
Haragszom, mert megharapott!
Arany János.

De im, az ajtó küszöbén
Megjelen egy halvány alak,
Sötét köpenybe burkolózva,
Szemére huzva a kalap.
Kész Hamlet, kinek füle mellett
Rettentő tragikusan áll
A virginiből kihuzott
És ott felejtett szalmaszál.

Előre lép s fejét emelve
Ránczolt szemekkel széttelint,
Majd megrázkódik, nagyot sohajt
S maga elé mered megint.
De a leány örömsikoltva,
Kitárt karral feléje fut,
Hogy kicsiny kebléhez szorítsa
A rosz s mégis kedves fiut . . .

„El innen!” — szól a hős sötéten —
„El tölem, ékes rózsaszál,
Ölelésem skorpiószúrás

És testvérbátyám a halál! . . .“
Ezzel köpenyét széllyelvágva,
Bal kézzel üstökébe nyul,
Jobbja rozsdás pisztolyt szorongat,
S körültekint zordan, vadul . . .

„Meghalni jöttem! — Oh milyen szép
Vagy te, kaczagó rémalak!
Nem félek tőled, jer, ölelj meg.
Hadd látom birodalmadat! . . .
Majd labdázunk a koponyákkal,
Tánczolunk a hold fényében . . .
Lenni — nem lenni? — milyen kérdés
Nem lenni százszor jobb — igen!”

És gyonra hosszú korogással
Mormolja az ament reá;
A halál jobb a koplalásnál:
Ezt sajnosan tapasztalá.
De drámairó Béla urfi,
Nyugodtan várja a hatást;
All mint szobor és félválláról
Festőileg csüng a palást.

Irén kezét tördelve nézi,
Szóhoz se jut, csak fél szegény, —
Ugy véli, hogy Béla fejében
Nincs minden kerék helyén.
Végre köny csillog szép szemében,
És Bélához futva dadog:
„Béla—Béla! — Szólj, mi lelt téged?
Te nem vagy te — mi a bajod?”

Az urfi szívéhez nyul, mintha
Kitépné a mellény alatt,
(Hogy Irén ne lássa a gyűrűt,
Amely valahol elmaradt.)
Fejét merészen hátraszegve,
Összeszorítja fogait,
S mint ki jóllakott a világgal
Szól, amiként idézem itt . . .

„Oh, ti irigység sárgította
Vipera-fajzat. emberek!
Kik posvány lelketek tavában
Látjátok a művészetet . . .
Oh nyomorultak, akik sárral
Dobáltak a hattay után:
Mért lángostorral nem üzhettek
Ki a művészet kapuján?” —

Mindenemet tinéktek adtam!
Mennydörgöm Leár királylyal — oh! —
S ti véres héja-körmötökkel
Széttéptetek . . . szörnyü való!
Szent Veszta szüz lángolt szivemben
Irigylé fásult lelketek;
Azt kívánjátok gonykaczajjal,
Hogy — kortina-huzó legyek . . .

Kortina-huzó! lámpagyújtó!
Hordjak szerepet, szinlapot,
Legyek statiszta — én, ki Bánk-bánt,
Othellót és Leart adhatok?
Vagy ruhás kosarat cipeljek
Haza előadás után:
Én, az érczelekkü Brutus és a
Rendíthetlen Coriolán?

Soha! Inkább mint koldusgtynyát
Lerázom e rongy életet! —
Isten veled, bájos leányka,
Élet — világ — Isten veled!
Ne tegyetek siromra fejfát,
Még csak be se hantoljatok . . .
Hadd szórják hamvam szerteszélyvel
Az egetrázó viharok!

— És amely Moor Károly markában
Ötször mondott csütörtököt,
Mig mérgében földhöz nem vágta,
Hogy a kakasa letörött:
A pisztolyt mostan Béla urfi
Fagyos arczzal csókolja meg;
Megtölti fekete porzóra
S merész keze szörnyen remeg.

A gyomra kordul, szive mordul
S mint ki vaczkorba harapott:
Savanyu pofát vág az égre,
Csuklik utána egy nagyot —
Fél szemmel sandít a leányra,
Várván, mikor rohan felé...
Hah! — nem használ köny, ájulás, nem!
Ó meghal, mint elvégezé...

S Irén valóban odaomlott
Keblére. — kért, rimánkodott...
Elmondta: milyen szép az élet,
A bácsi is megnyugodott...
Mig végre a hős szive dobbant,
Lebocsátá gyilkos kezét;
Feje bus keblére hanyatlott
S megtört szemekkel néze szét.

De gyomra újra s szörnyen kordult,
Elégé a komédiát;
Béának a siker elég volt,
És érczes hangon felkiált:
„Nem, meg kell halmom, mert az élet
Nekem kínos — kínos nagyon...
Csak egyre kérlek, drága lélek!
Adj ennem! — előbb jöjjalakom. —

(Folyt. következik.)

A FŐVÁROSBÓL.

Vérfigyáló rablógylkosság történt szerdára viradóra a fővárosban; egy 18 éves szolgafut Csehner Jánost elvágott torokkal s bezuzott fejét találták ágyában s ládája ki volt rabolva. Az asztalon egy levél volt, melyben a gyilkos megírta, hogy őt Papp Illésnek hívják, bosszúból ölte meg Czehmert és Soroksárra megy, ott 3 napig elfoghatja őt a rendőrség. E levél ugyan tévuttra akarta vezetni a rendőrséget, de azért a valódi tettest bizonyos Hladen Sándor nevű bádogos legényt, kinek meggyilkolt könyörületből több hét óta éjji szállást adott, mégis már másnap elfogta, s most a gaz undok tettének méltó büntetését már a Fortuna épület börtönében várja.

A királyi pár ezüstlakadalmi ünnepélyének napja április 24-ére esik, a midőn az iskolákban sem tartanak előadások, hanem a tanári kar is testületileg fog a trón előtt tisztelegni.

A Duna a légy idő következtében árad, jege pedig hir szerint Ercsinnél már szerdán reggel elindult.

Verhovay Gyula vád alá helyeztetését a kir. ítélő tábla beható tanácskozás után helyben hagyta.

Egy egész háznép, összesen 18 személy beteg lett az ebédnél. Van a kerepesi uton egy vendéglős, ki családostól háznépeztől a délben élvezett paszuly vastagételtől majd meghalt. A vizsgálat kideríté, miszerint a szakácsné azon okból, hogy a főzelék jobban megfőjön szódát vásárolt a fűszeres boltban, — azonban itt szóda helyett nánytató borköt (tart. emetic.) adtak — így az erős hánytató lett megfőzve, melytől elképzelhető milyen kellemetlenség fejlődött ki az egész háznép körében, mignem a segélyre hitt orvosnak sükerült eltávoztatni a nagyobb bajt. A mellett szöll ez eset is, — valamint számos hasonló, — hogy szakértelmetlen szatölcskezekbe nem való a gyógyszer, hogy azzal gyógyítás helyett megromsák embertársaikat. Különben is meg van írva: ki mihez nem ért, gyilkos az annak.

A hazából.

Gyémánt lakadalmat készülnek megtolni Sopron mellett fekvő Kohlenberg helység plébánusának szülői.

Pannonhalmán mult hétfőn szép ünnepély volt. A Benezés rend egyik köztiszteletű tagjának Jedlik Anyos István nyugalmazott egyetemi tanárnak a vaskorona rend harmadik osztályu keresztjét nyújtották át. Számos egyházi és világi vendég vett részt az agtudást kitüntetett ünnepélyen, melyet diszebed zárt be s a pohárköszöntések egész sora fűszerezett.

Kolozson egy tánczestély alkalmával egy dühös mézszáros anyon-szúrt egy ke-

reskedősegédet, mert amaz csárdást akart tánczolni, a kereskedő pedig francziát huzatott.

Furcsa egy ebéd.

Midőn a bosnyák küldöttég Bécsben volt, a szolgaszemélyzetből kettő, saját kedvére ment bámészkozni a fényes kirakatok, míg uraik Schönbrunnban vagy másutt, a városon kívül mulattak. Reggel kezdtek a sétát és délre járt az idő, — legalább gyomraik után itélve, mire a belváros legélénköbb utcait végig járták; s most már azon tűnődtek, hogy voltaképp hol fognak ebédelni. Betekintettek ők már több söresarnokba, étterembe, de nem mertek belépni, mert ott mindenütt fényesen fehérre volt terítve, olyanra, a minőt ők otthon még uraiknál sem láttak. — Ez nem nekünk való — gondolák ők; persze bosnyák értelemben. — Ide csak nagy urak járnak, aztán itt drága is volna nekünk. — Valami egyszerű lebnj után sóvárogtak az ujdonat új atyafiak. Végre oda mutat az egyik villogó szemekkel egy egyszerű boltoskára, mely előtt csillogó tányér függött. Megtalálták, a mit kerestek. Ez igénytelen kinézésű helyiség éppen kasszájukhoz mérten néz ki, a tányér pedig azt jelenti, hogy itt enni is adnak.

Midőn az ajtón betekintettek, tanakodni kezdenek, hogy vajjon be menjenek-e? Végre abban állapodtak meg, hogy először csupán az egyik menjen be, és ha látni fogja, hogy odabenn jól is, meg olesó pénzen is kaphatni valamit, majd be megyen a másik is. Egyikük, kétségkivül a merészebb, belép tehát. Odabenn felugrálának, meghajtják magukat és egy támlás-székre mutatnak, hogy hát csak foglaljon helyet. Alig hogy leült, kendőt kötnek eléje. Ej — gondolja a bosnyák atyafi, — ezek itt ugyancsak udvariasak, még szalvétát is kötnek az ember nyakába. Már most kérlezték tőle valamit, a mit ő nem értett. Ő is mondott valamit, de ezt meg azok nem értették. Legjobb lesz jelek által értekezni. A mi bosnyákunk leleményes fizető, kinyitja a száját és ujjával belé mutat. Aha! — kiáltja az egyik keilner? szolgálatkészen, félre ugrik, ismét visszaszökik, betekint a vendég szájába — és recs, kirántja a betegnek hitt fogat.

A bosnyák persze felugrik, lármát csap, kiabál, de senkisémet érti, midőn azonban ki akar futni, megfogják és rá kényszerítik, hogy már most fizessen, mert Bécsben nem rántanak ingyen fogat.

Borbély-műhelybe tévedt a szerencsétlen.

Megyei hírek.

Rendkívüli megyei közgyűlés fog tartatni főispán ur ő méltóságának rendeletéből a megyei közmunkaerő arányos szérosztása tárgyában, f. hó 15-én melyre a megye bizottmányi tagjai meghívotnak.

Pénzintézetek és részv. társulatok a megyében. A legtöbb pénzintézet elkészíté már mérlegét, mely szerint az osztalék-fizetések következőképen vannak ez évre megállapítva. n.-váradí t.pénztár 100 ft; biharm. bank 25 ft; „László“ malom 30 ft; Biharm. t.pénztár 15 ft; n.-váradí hitelintézet 4 ft; sárréti takarékpénztár 8 ft.

Különfélék.

Hogyan különböztetik meg az asszonyok magokat a leányoktól? Nálunk, mint az európai egyéb népeknél egyszerűen a főköttő a férhezment nők jeviénye s ndvlevő, hogy az új asszony ezzel a fej-

disszel nem minden büszkeség nélkül jelen meg. A kontyolás vagy főköttő feltevés pedig a menyegző föltétlen ünnepélyes folytatása országiszerte. — A kis oroszoknál az asszonyok még a legnagyobb melegben is sötét vastag gyapjukendőt csavargatnak fejökre, hogy a leányoktól megkülönböztessék magokat. — A mongoloknál a menyecskek egy fonadékba csavarják hajokat, míg a leányok két fonadékot viselnek. — Uj Guinea keleti szélén a férjzett nők rövidre nyírják hajokat, míg a férfiak és leányok hosszú haját viselnek. — A „tsukatsuknál“ az asszonyok hajokat oly mesterségesen fonják össze, hogy az valóságos kupsisakot képez. — A mautsék asszonyai (egy néptörzs ez Mong-ku és Hveletsau közt elterülő fensikon) oly sajátásgos szokást tartanak, hogy füleikre egy-egy gyapottal telt kosárákat akasztanak, melyekre orsó van szurva. Ezzel valószínűleg a házi nő hivatását jelzik. — „Afrikában“ a babukruk asszonyai nemcsak fülkagylóikat furják át s rakják meg fűszálakkal, hanem az ajkakat is illető helyeken, annál diszezebb az asszonyi ék. Az orrok hasonló ékítése is igen divatos az odaváló fiatal asszonyoknál. — Más néptörzsek női meg abban keresik az asszonyi diszt a leányoké ellenében, hogy ajkaikat szerfelett festik, s hogy még tartósabb legyen a pipere ákácztövissekkal beszurkolják s vasporral bedöröglik.

Eg é r i t á s N é m e t o r s z á g b a n. Egy német vidéki cukorgyár a saját telkén fogott minden egérért 1 pfennig = 1/2 uj kr. díjat tűzött ki; s az eredmény 10 nap alatt 84,000 egér befogása volt. Alkalmazhatnák ez elmés egér pusztítási módot a mi nagyobb gazdálkodást tolytató uraink is.

A jég sarki vidéke t léghajón fogják beutazni az angolok, minthogy gőzössel a sok jég miatt nem haladhatnak. A levegőben nem fogja őket akadályozni a jég, annyi bizonyos, csak maguk az utasok ne jegesüljenek meg oda fenn!

Fényképezés éjjel. Párisban egy Lieber nevű fényképész úgy módosította készülékét, hogy azzal viilanyos világítás mellett, éjjel is fényképezhet. Jövedelme e tárlalmánynak ideje óta rendkívül emelkedett. Ugyanis nemcsak azok járnak el hozzá magukat levéttetni, kinek e nap folyamában erre idejök egyáltalában nincs, hanem most a farsangon különösen a nők látogatják, kik bálba menetelök előtt a fényképezési műteremhez hajtának és bálí öltözékben vétetik le magukat. —

Ki nyert?

Budapest, jan. 25-én.	35, 17, 4, 77, 53.
Trieszt.	37, 62, 75, 80, 55.
Lincz, jan. 29.	72, 9, 3, 46, 13.
Prága,	6, 34, 64, 16, 49.
Lemberg,	34, 47, 71, 35, 1.
Szeben,	18, 45, 51, 64, 66.

Szerkesztői üzenetek.

„Bihar“!!!...?..?..?

I. Ö. Nvárad. Nyilatkozatát örömmel vennök már egyszer!

O. N.-Várad. Megjött; levél menni fog.

O. I. A-Szántó Sajnáljuk, hogy oly sok sajtó-hibát fedezett ön fel, — ez különben még nem lehetett oly elkedvetlenítő, mert hisz azt nem szokta mindenki ép úgy észlelni mint maga szerző. Mások különben biztosítjuk még nagyobb gondról! Csak legyen szerencsénk. A küldemény kissé mesterségünkbe vág ugyan, de azért módját ejtjük.

KÉT KOCSILÓ ELADÓ.

79.6

Két 170 cméter magas 8-9 éves kocsiló a legjobb karban, előnyösfeltételek mellett eladó.

Közelebbi értesítést ad e lapkiadóhivatala.

3-4.